

Arrest

nr. 189 543 van 7 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 14 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 27 juni 2015 België is binnengekomen als niet-begeleide minderjarige, diende op 30 juni 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 10 juli 2015 besliste de dienst Voogdij van de FOD Justitie dat verzoeker, na leeftijdsonderzoek, ouder is dan achttien jaar, waarbij 20,3 jaar, met een standaarddeviatie van een tweetal jaar een goede schatting is.

1.3. Op 24 februari 2017 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 24 februari 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 30/06/2015
Overdracht CGVS: 05/10/2015*

U werd 8 december 2016 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 09.05 tot 13.04 in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Mweze Stifa, loco meester Cilingir, was van 09.19 tot het einde van het gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U werd geboren op 23 mei 1995 te Beledweyne, in het gelijknamige district, in de provincie Hiraan, waar u tot ongeveer driejarige leeftijd woonachtig was. Na het overlijden van uw grootvader, keerde u, samen met uw familie –met uitzondering van uw vader- terug naar Jinac Sani, het geboortedorp van uw moeder, in Ethiopië. Uw vader bleef achter in Beledweyne. Na de begrafenis van uw grootvader bleef u in Jinac Sani wonen. Daar woonachtig kende u omwille van uw toebehoren tot de Madhiban doorheen uw leven meerdere problemen met de familie van uw moeder die tot de Jaarso clan behoren. Ook uw ouders hebben problemen gekend omwille van hun gemengd meerderheids-minderheidsclan huwelijk. Uw moeder leerde uw vader kennen in Jinac Sani en verhuisde, door de problemen die ten gevolge van hun relatie ontstonden, samen met hem naar Somalië. U heeft geen school gelopen, noch kan u Somali lezen en schrijven. U heeft gedurende drie maanden Koranlessen gevolgd. U werkte in Jinac Sani als veehoeder. Op een dag werd uw zus M. uitgehuwelijkt aan H. A., de zoon van uw oom. Aangezien H. A. mentaal niet helemaal in orde was, en hij niet geschikt was te huwen met een vrouw van zijn subclan, werd uw zus M., daar zij ook gehandicapt is, verplicht met hem te huwen. Uw moeder weigerde omdat uw zus M. de huwbare leeftijd nog niet had bereikt. 10 april 2015 werd uw zus M. door H. A., A. I. en K. A. verkracht toen ze hout ging sprokkelen. Uw oudere broer A. werd woest toen hij op de hoogte werd gesteld van de verkrachting, en doodde K. A. Toen uw broer, op de hielen gezeten door een woeste massa, terug rende naar huis, werd u geraakt aan uw kaak. Er ontstond chaos en de politie/militairen moest tussenkomen. Terwijl de soldaten onderzoek verrichtten naar het gebeuren, vluchtte u samen met uw broer A. weg. Aangekomen in Jigjiga gingen jullie op zoek naar clangenoten in de hoop jullie vader te vinden. Vervolgens ging u samen met uw broer van Ethiopië naar Somalië alwaar u uw vader ontmoette. Uw broer werd naar een ziekenhuis gebracht en u werd verzorgd door een dokter. U verbleef 20 dagen bij uw vader, terwijl uw broer op een andere plaats verbleef. Na 20 dagen vroeg uw vader u khat op te halen in Ferfer. Toen u terugkeerde van Ferfer, Ethiopië naar Beledweyne, Somalië, werd u beschoten en onderschept door Al-Shabaab. U werd vervolgens meegenomen en gevangen gezet door Al-Shabaab. Er werd gezegd dat u om het leven zou worden gebracht. Een 20-tal dagen later werd u benaderd door een oude man A. A. F. die bevriend was met uw vader, en tevens Al-Shabaab lid was. Uw vader vroeg hem u te helpen ontkomen. In het midden van de nacht hielp A. A. F. u te ontsnappen waarna u terugkeerde naar uw vader in Beledweyne. Nadat er 5 dagen waren verstreken zei uw vader dat de situatie erger werd, en dat de man die u hielp om te ontsnappen, om het leven werd gebracht. Uw leven zou gevaar lopen indien u in Beledweyne zou blijven. Uw vader regelde een smokkelaar en 2 dagen later verliet u Beledweyne. Vervolgens reisde u via Ethiopië (via Jigjiga en Addis Abeba) naar België waar u 27 juni 2015 aankwam. 30 juni 2015 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Na uw vertrek werden uw zussen Y., I. en uw broer Am. door leden van de Jaarso clan om het leven gebracht.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Door de talrijke tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw (recente) herkomst en staatsburgerschap, alsook die van uw familie. Daar u, door deze talloze tegenstrijdigheden, er niet in slaagt een zicht te geven op uw reële situatie, verkeert het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) in de onmogelijkheid om uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, te beoordelen. Op basis van uw verklaringen kan de Commissaris-generaal per slot van rekening niet bepalen ten aanzien van welk land voornoemde vrees voor vervolging, of reëel risico, onderzocht moet worden.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet als minderjarige kan worden beschouwd. Bij aankomst in België verklaarde u geboren te zijn in 1998 en bij gevolg zestien jaar oud te zijn.

Er kan echter worden getwijfeld aan uw beweerde geboortedatum. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de Federale Overheidsdienst Justitie op 10 juli 2015 in verband met de medische

tests tot vaststelling van uw leeftijd, dient te worden besloten dat u zeker ouder dan 18 jaar bent, waarbij 20.3 jaar met een standaarddeviatie van een 2-tal jaar een goede schatting is. Daarom kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. U kan geen documenten neerleggen ter staving van uw leeftijd. Bovendien heeft u geen beroep aangetekend tegen deze beslissing. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u zich neer te leggen bij de beslissing van de Dienst Voogdij (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). De vaststelling dat u zich ten onrechte minderjarig verklaarde, brengt echter schade toe aan uw algehele geloofwaardigheid.

Er dient verder te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze wordt ondermijnd door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u in eerste instantie (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling NBMV, dd. 30/06/2015) in 2007 met de ganse familie met de bus van Somalië naar Ethiopië te zijn gereisd. Gepeild naar het motief voor immigratie naar België, verklaart u nogmaals met het hele gezin in 2007 naar Ethiopië te zijn verhuisd, en er bij de familie van uw moeder te zijn gaan inwonen. U voegt toe dat uw vader (dd. 30/06/2015) een jaar geleden terugkeerde naar Somalië, terwijl de rest van het gezin in Ethiopië bleef. Uitgerekend betekent dit dat u –volgens uw eigen geboortjaar 1999- op 8-jarige leeftijd, of –volgens de door de Dienst Voogdij vastgestelde geboortedatum 1995- op 12-jarige leeftijd Somalië verliet. Bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u echter geboren te zijn in Baladwayn (Beledweyne), en vanaf 7-jarige leeftijd tot uw vertrek – in totaal ongeveer 11 jaar- in de wijk Sirano in dorp Jina Sani (Jinac Sani) in de provincie Jigjiga in Ethiopië te hebben gewoond (zie verklaring DVZ, punt 10). Daar u tijdens het gehoor op het CGVS verklaart nooit elders te hebben gewoond, met uitzondering van Beledweyne en Jinac Sani (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), moet, op basis van uw verklaringen bij DVZ, geconcludeerd worden dat u op 7-jarige leeftijd Beledweyne verliet om naar Ethiopië te gaan, wat niet strookt met uw verklaringen tijdens het gehoor op het CGVS. U immers gevraagd tot welke leeftijd u in Beledweyne woonde, antwoordt u tot 3 jaar oud, wat u vervolgens bevestigt. U geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, namelijk dat u tot 7 jarige leeftijd in Beledweyne woonachtig was, verklaart u dat niet te hebben gezegd, en dat uw moeder u vertelde dat ze u op 3-jarige leeftijd meenam. U nogmaals geconfronteerd met het grote verschil ergens 3, of 7 jaar te hebben gewoond, verklaart u die dag [bij DVZ] alles in het kort te hebben moeten vertellen, en niet zeker te weten of u bij DVZ zei dat u 3, of 7 jaar oud, was (zie gehoorverslag CGVS, p.7), wat geenszins een verklaring biedt voor uw tegenstrijdige verklaringen. U voegt in eerste instantie toe niet te hebben gezegd tot 7-jarige leeftijd in Beledweyne te hebben gewoond, om, vervolgens, af te zwakken en te verklaren het u niet goed te herinneren of u dat al dan niet heeft verklaard bij DVZ. U bovendien geconfronteerd met uw verklaringen van 30/06/2015 dat u in 2007 van Somalië naar Ethiopië zou zijn verhuisd, verklaart u het u niet te herinneren, dat uw moeder u uw leeftijd zei, en dat u jong was. Dat u niet helemaal op de hoogte bent van de exacte leeftijd, of jaartal, waarop u van Somalië naar Ethiopië verhuisde, zou enigszins geloofwaardig zijn geweest, indien u dit bij aanvang zo vermeldde. Dat u echter inconsistente verklaringen aflegt met betrekking tot het tijdstip waarop u Somalië verliet, is dat niet. Wat tevens opmerkelijk is, is dat u bij DVZ (zie verklaring DVZ, punt 5) niet op de hoogte blijkt te zijn van de provincie-departement waarin Beledweyne gesitueerd is, terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS verklaart van uw moeder te weten te zijn gekomen dat Beledweyne in de regioprovincie Hiiraan gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p. 6).

Uit het gehoor op het CGVS blijkt tevens dat u samen met uw moeder en uw siblings (broers/zussen) A., M. en Y. van Somalië naar Ethiopië verhuisde om de begrafenis van uw grootvader langs moederszijde bij te wonen. Na de begrafenis bleef u samen met uw familie in Ethiopië omdat uw grootmoeder uw moeder erom verzocht (zie gehoorverslag CGVS, p.9-10). U verklaart tevens dat uw vader in Beledweyne woonde, terwijl jullie in Jinac Sani woonachtig waren. Uw verklaringen hieromtrent op het CGVS stroken echter niet met uw verklaringen, die in het kader van uw vermeende minderjarigheid, op dd. 30/06/2015 werden afgenomen. In de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling staat immers te lezen dat u in 2007 met de ganse familie met de bus van Somalië naar Ethiopië reisde, én dat uw vader een jaar geleden terug ging naar Somalië terwijl u, en de rest van het gezin in Ethiopië bleef (zie fiche NBMV). U hiermee geconfronteerd, verklaart u niet te hebben gezegd dat u in 2007 met gans het gezin naar Ethiopië bent gereisd. U vervolgens geconfronteerd met uw verklaringen dat uw vader een jaar geleden terug zou zijn gekeerd naar Somalië, en dat, de ambtenaar die dat neerschreef dat heus niet heeft verzonnen, verklaart u die dag (dd. 30/06/2016) niet te hebben verklaard dat uw vader samen met jullie verhuisde, dat hij achterbleef, en dat hij, voor jullie geboorte, soms in Jinac Sani verbleef. U tot slot nogmaals geconfronteerd, verklaart u dat u hoorde dat hij soms kledij of geld stuurde.

U voegt toe dat, indien hij naar jullie zou komen hij, ten gevolge van het verboden huwelijk tussen uw vader van de minderheidsclan Madhiban en uw moeder van de meerderheidsclan Jaarso, gedood zou worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Dat het louter beweren dat u eerdere verklaringen niet heeft

afgelegd geenszins een verklaring vormt voor voornoemde tegenstrijdigheden, hoeft geen betoog. Bovendien werd u bij aanvang van het gehoor op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p. 3-4) gevraagd hoe uw interview bij DVZ was, en of u er alle redenen heeft kunnen aangeven waarom u uw land van herkomst verliet, waarop u antwoordde dat het goed was, en dat u alles in het kort heeft aangegeven. U had tevens voor aanvang van het gehoor geen vragen meer. U heeft als dusdanig de kans gekregen eventuele fouten, of vergissingen, recht te zetten, wat u niet deed.

Vervolgens tasten uw tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot uw familie uw algehele geloofwaardigheid verder aan. Zo verklaart u op 30/06/2015 (zie fiche NBMV) dat uw vader M. A. M. geboren is te Beledweyne. Bij DVZ (zie verklaring DVZ, punt 13A) blijkt u niet langer op de hoogte te zijn van de geboorteplaats van uw vader. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u, in tegenstrijd met uw eerdere verklaringen, dat uw vader geboren is te Jinac Sani, Ethiopië. U vervolgens gevraagd of uw vader geboren is te Jinac Sani, antwoordt u bevestigend. U geconfronteerd met uw verklaringen bij DVZ dat uw vader geboren zou zijn te Beledweyne, wijzigt u uw verklaringen en zegt u dat uw moeder geboren is te Jinac Sani, en uw vader te Beledweyne. Daar u tot tweemaal toe verklaart dat uw vader geboren is te Jinac Sani in Ethiopië, en u pas na confrontatie tot de realisatie komt dat u hieromtrent tegenstrijdige verklaringen aflegde, wordt de oprechtheid van uw verklaringen geheel teniet gedaan. Ook aangaande het beroep van uw vader legt u ambivalente verklaringen af. Bij DVZ (zie verklaring DVZ, punt 12) verklaarde u niet op de hoogte te zijn van het beroep van uw vader. Tijdens het gehoor op het CGVS bent u plotseling wel op de hoogte van het beroep van uw vader daar u verklaart dat uw vader een smid was, zowel toen hij woonachtig was te Jinac Sani, Ethiopië als te Beledweyne (zie gehoorverslag CGVS, p. 17 en p.18). Later zou uw vader overgeschakeld zijn naar de verkoop van khat (zie gehoorverslag CGVS, p.30).

Overigens legt u omtrent uw broers en zussen tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid, wederom, niet ten goede komen. Zo legt u op 30/06/2015 (zie fiche NBMV) de volgende verklaringen af met betrekking tot de geboorteplaats en datum, nationaliteit, adres (woonplaats) van uw broers en zussen: uw broer A. M. M., +/- 18 jaar oud, geboren te Beledweyne, Somalische nationaliteit en spoorloos (meegenomen door Al-Shabaab); uw zus M. M. M., +/- 15 jaar oud, geboren te Beledweyne, Somalische nationaliteit en bij de moeder; uw zus Y. M. M., 14 jaar oud, geboren te Beledweyne, Somalische nationaliteit en spoorloos (meegenomen door Al-Shabaab); uw zus Ilhan Mohamed Mohamud, 13 jaar oud, geboren te Beledweyne, Somalische nationaliteit en bij de moeder; uw broer Y. M. M. A., 11 jaar oud, geboren te Beledweyne, Somalische nationaliteit, spoorloos (meegenomen door Al-Shabaab) en uw broer Am. M. M., 2 jaar oud, geboren te Beledweyne, Somalische nationaliteit en bij de moeder. Bij DVZ daarentegen verklaarde u dat uw broers en zussen geen nationaliteit bezitten. U verklaart overigens dat enkel A., M. en Y. in Beledweyne geboren zijn, en de rest, I., Y. en Am. in Jinac Sani. U voegde toe dat uw broer A. en uw zus M. spoorloos zijn en de rest van hen (Y., I., Y. en Am.) in Jinac Sani zijn (zie verklaring DVZ, punt 17). Het moet opgemerkt dat het ten eerste tot de verbeelding spreekt dat u er niet in slaagt consistente verklaringen af te leggen met betrekking tot de nationaliteit (zie infra), de geboorteplaats en de huidige woonplaats van uw broers en zussen. Bovendien legt u tijdens het gehoor op het CGVS wederom geheel tegenstrijdige verklaringen af. Zo vermeldt u, wanneer u gevraagd wordt uw broers en zussen op te lijsten, uw broer Y. niet langer daar u plotsklaps meent dat Am. en Y. dezelfde persoon is (zie gehoorverslag CGVS, p. 21), terwijl u zowel op 30/06/2015, als bij DVZ, Y. en Am. als twee verschillende personen, respectievelijk 11 en 2 jaar, vermeldde. U gevraagd naar de reden waarom u aanvankelijk verklaarde dat al uw broers en zussen in Beledweyne geboren zijn, verklaart u gezegd te hebben dat jullie met 4 geboren zijn in Beledweyne, en slechts twee, I. en A. (Y.), in Jinac Sani (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U verklaart bovendien dat u midden 2016, of in het begin van 2016, op de hoogte werd gesteld dat uw zus Y., uw zus I. en uw broer Am. om het leven werden gebracht door de clan van uw moeder, wat u bijgevolg ten tijde van uw interview bij DVZ op 29/09/2015 nog niet kon weten. U kan echter niet verklaren waarom u in eerste instantie verklaarde dat uw zus M. bij uw moeder was, om vervolgens bij DVZ te beweren dat ze spoorloos was en tot slot, tijdens het gehoor op het CGVS, aan te geven dat ze in Jinac Sani is, en tevens gehandicapt (zie gehoorverslag CGVS, p.22). U vervolgens gevraagd waarom u aanvankelijk verklaarde dat uw zus Y. en uw broer Y. meegenomen werden door Al-Shabaab, vraagt u zich luidop af hoe Al-Shabaab ze mee kan nemen. U voegt toe dat ze [Al-Shabaab] u meenamen toen u terugkeerde naar Beledweyne, niet hen. Enkel uw verklaringen met betrekking tot uw broer A. blijken, met uitzondering van uw verklaringen met betrekking tot zijn nationaliteit, consistent te zijn. Deze tegenstrijdigheden brengen uw algehele geloofwaardigheid ernstige schade toe, en doen twijfels ontstaan met betrekking tot uw reële situatie.

Bovendien zijn uw verklaringen met betrekking tot uw moeder inconsistent. Zo verklaarde u op 30/06/2015 dat uw moeder, geboren te Jinac Sani in Ethiopië, de Somalische nationaliteit bezit (zie fiche NBMV). Bij DVZ (zie verklaring DVZ, punt 13A) verklaart u dan weer niet te weten waar uw moeder geboren is. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u dat uw moeder geboren is te Jinac Sani én,

gevraagd naar haar nationaliteit, dat ze Ethiopisch is. U gevraagd hoe u weet dat uw moeder de Ethiopische nationaliteit heeft, verklaart u dat ze er geboren is, en er nog steeds woont (zie gehoorverslag CGVS, p. 19).

Ook met betrekking tot uw verklaringen omtrent de nationaliteit van uw familieleden moeten enkele bedenkingen worden gemaakt. U verklaarde bij DVZ (zie verklaring DVZ, punt 17) dat uw broers en zussen geen nationaliteit hebben. U tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd wat u daarmee bedoelde, verklaart u dat ze tot nu geen nationaliteit hebben, omdat ze Madhiban worden genoemd en gediscrimineerd worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 23), wat geenszins een verklaring vormt waarom ze geen nationaliteit zouden bezitten. Het is immers zo dat leden van de Madhiban minderheidsgroep, in tegenstelling tot de grote Somalische clanfamilies, geen traditioneel thuisland hebben waar hun clan oorspronkelijk vandaan komt (zie administratief dossier). Dit wilt echter niet zeggen dat ze geen nationaliteit hebben. Daarentegen verklaarde u aanvankelijk wél dat uw broers en zussen de Somalische nationaliteit hebben. Uw verklaringen hieromtrent zijn dusdanig tegenstrijdig dat er geen enkel belang meer aan kan worden gehecht. Ook met betrekking tot de nationaliteit van uw moeder legt u tegenstrijdige verklaringen af (zie supra). Met betrekking tot uw herkomst moet opgemerkt dat u hieromtrent geenszins duidelijkheid verschaft. U verklaart geboren te zijn in Somalië, en een Somaliër te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Ook verder in het gehoor verklaart u een Somali te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.23). Nergens neemt u echter het woord nationaliteit in de mond, terwijl u wel zeker blijkt te weten dat uw moeder de Ethiopische nationaliteit heeft (zie supra). U gevraagd of u de Ethiopische nationaliteit heeft, of gepoogd heeft deze te verkrijgen, verklaart u de Ethiopische nationaliteit niet te hebben laten uitvaardigen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Daar uw verklaringen boordevol tegenstrijdigheden zitten, en u bijgevolg geen zicht geeft op uw reële situatie, acht de Commissaris-generaal zich niet in staat uw gegronde vrees voor vervolging, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te beoordelen, daar het niet geweten is ten opzichte van welk land deze vrees beoordeeld moet worden.

Het volgende moet opgemerkt met betrekking tot uw problemen in Ethiopië, die tot uw terugkeer naar Somalië hebben geleid. Op 30/06/2015 verklaarde u in januari 2015 samen met uw broer A. met de bus van Ethiopië naar Somalië te hebben gereisd omdat de familie van uw moeder uw zussen wilde uithuwelijken. U voegt toe dat ze [uw zussen] tot de Madhiban clan behoren en normaal gezien niet buiten de clan huwen. U en uw broer waren tegen de uithuwelijking en gingen naar Somalië om uw vader in te lichten over de plannen van de familie (zie fiche NBMV) Bij DVZ (zie vragenlijst CGVS, vraag 4 en 5) verklaarde u dat uw broer iemand van de Jaarso clan om het leven bracht en u bijgevolg vreest gedood te worden. U voegt toe dat uw broer die persoon heeft vermoord omdat ze uw zus Ilhan verkracht hebben. Deze gebeurtenissen vonden plaats op 10 april. Daags nadien werd gans de familie aangevallen door de Jaarso clan. De volgende ochtend vertrok u samen met uw broer naar Somalië om uw vader in te lichten. Van de uithuwelijking van uw zus(sen) is niet langer sprake. Tijdens het gehoor op het CGVS wijken uw verklaringen enigszins af van uw voorgaande verklaringen. U verklaart immers dat uw zus M., en niet uw zus I., in weerwil van uw moeder, uitgehuwelijkt moest worden aan H. A., de gehandicapte zoon van uw oom. Zijn subclan wilde hem geen vrouw geven omdat hij mentaal niet in orde was en, daar uw zus M. gehandicapt is, zij een geschikte huwelijkspartner was. Vervolgens werd uw zus op 10 april verkracht door H. A., A. O. en K. A. (zie gehoorverslag CGVS, p.28-29). Dat u in eerste instantie bij DVZ verklaarde dat uw zus I. werd verkracht, terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS verklaart dat uw zus M. het slachtoffer was van een verkrachting, tart de verbeelding en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw problemen te Jinac Sani, Ethiopië grondig, waardoor bijgevolg uw reis naar Somalië, die u ten gevolge van de problemen in Ethiopië ondernam, tevens op de helling komt te staan. Ook slaagde u er niet in de verkrachting op 30/06/2015 te vermelden, noch vermeldde u het gedwongen huwelijk bij DVZ. Bovendien vermeldde u bij DVZ dat uw zus M. spoorloos was (zie verklaring DVZ, punt 17). Ook met betrekking tot het verdere verloop van de problemen zijn inconsistenties te bespeuren. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u dat uw broer, na de verkrachting van uw zus M., K. A., het meesterbrein achter de verkrachting, om het leven bracht. Toen uw broer naar huis terugkeerde, werd hij achterna gezeten door een horde mensen. Toen ze bij uw huis arriveerden, werd u geraakt aan uw kaak. Er ontstond chaos en de politie/soldaten moesten interveniëren. Terwijl de soldaten informatie verzamelden over de gebeurtenissen, kon u samen met uw broer ontkomen (zie gehoorverslag CGVS, p.29-30). Hieruit blijkt dat alle gebeurtenissen dezelfde dag plaatsvonden, en niet gespreid over 3 dagen, zoals u bij DVZ verklaarde.

Uw verklaringen omtrent uw problemen in Ethiopië die tot uw vertrek naar Somalië hebben geleid zitten tjokvol vaagheden en tegenstrijdigheden waardoor de geloofwaardigheid ervan, en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw terugkeer naar Somalië, ernstig in het gedrang komt.

Ook moet het volgende opgemerkt worden met betrekking tot de door u aangehaalde feiten in uw vermeende land van herkomst. Bij DVZ (zie vragenlijst CGVS, vraag 4 en 5) verklaarde u Ethiopië te hebben verlaten ten gevolge van een dispuut met de Jaarso clan van uw moeder (zie supra). Begin april

2015 ging u samen met uw broer A. op zoek naar uw vader in Somalië om hem op de hoogte te stellen van de problemen in Ethiopië. U slaagde er echter niet in uw vader te vinden. Onbekenden maakten jullie wijs op de hoogte te zijn van de locatie van jullie vader en namen u en uw broer vervolgens, afzonderlijk, mee waarna u werd opgesloten in een huis. Er werd u opgedragen drugs te smokkelen vanuit Ethiopië naar Somalië. Nadat u dat deed, werd u ervan beschuldigd 'hem' verraden te hebben, en werd u opgesloten. Nadat u 25 dagen vast zat, kreeg u de opdracht opnieuw een lading drugs te smokkelen. U kreeg een aanzienlijke hoeveelheid geld, namelijk 7000 dollar, mee. Onderweg naar Jigjiga besloot u echter te vluchten. Ook bij uw eerste interview in het kader van uw vermeende minderjarigheid legt u gelijkaardige verklaringen af, met uitzondering dat u in januari 2015, en niet in april 2015, samen met uw broer A. de bus nam naar Somalië (zie fiche NBMV). In het kader van dit gehoor verklaart u echter, in tegenstrijd met uw verklaringen bij DVZ alwaar u verklaart éénmaal drugs te hebben gesmokkeld van Ethiopië naar Somalië, geen drugs te hebben gesmokkeld ('Al-Shabaab eiste dat betrokkene voor hen drugs zou smokkelen van Ethiopië naar Somalië. Hij wilde dat niet doen en vluchtte weg'). U geconfronteerd met uw eerste verklaringen namelijk dat u in januari 2015 Ethiopië verlaten zou hebben, verklaart u dat niet te denken en dat u de datum die uw vader u zei nooit zal vergeten (zie gehoorverslag CGVS, p. 36 en p. 37). Uw voorgaande verklaringen verschillen grondig van uw verklaringen tijdens het gehoor op het CGVS. U tijdens het gehoor gevraagd waar uw vader zich bevindt, verklaart u dat uw vader, toen u wegging, in Beledweyne was. U vervolgens gevraagd in welke omstandigheden u uw vader het laatst zag, verklaart u dat uw vader u hielp met uw reis. U geconfronteerd met uw verklaringen bij DVZ dat u tevergeefs op zoek ging naar uw vader in Somalië, verklaart u, samen met uw broer, uw vader ontmoet te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 14-16). Sterker nog, u verbleef bij aankomst in Beledweyne 20 dagen bij uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p. 31), en vervolgens, na uw ontsnapping uit de handen van Al-Shabaab, verbleef u nogmaals minstens 5 dagen bij uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p. 33-34). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot het al dan niet ontmoeten van uw vader, raakt de essentie van uw asielrelaas en is compleet onbegrijpelijk. Hierdoor komt uw geopperde terugkeer naar uw land van herkomst, Somalië, op de helling te staan. Bovendien vermeldde u op 30/06/2015 dat uw vader vermist was sinds mei 2014 en verzaakte u te vermelden hem ontmoet te hebben in Somalië. U hier tijdens het gehoor op het CGVS mee geconfronteerd, verklaart u dat uw moeder in 2014 uw vader niet kon bereiken en dat zij, na de dood van uw grootmoeder, terug wilde keren (zie gehoorverslag CGVS, p. 37-38), wat geenszins een verklaring vormt voor uw verklaringen dat uw vader sinds mei 2014 vermist zou zijn daar u uw vader in 2015 nog heeft ontmoet. Ook met betrekking tot andere essentiële elementen van uw asielrelaas moet opgemerkt dat er talloze tegenstrijdigheden te bespeuren zijn. Waar u op 30/06/2015 en op 29.09.2015 verklaarde van Al-Shabaab de opdracht te hebben gekregen drugs te smokkelen, en deze opdracht al dan niet te hebben uitgevoerd, verklaart u tijdens het gehoor op het CGVS plotsklaps dat uw vader u de taak gaf drugs te smokkelen en dat u, terwijl u deze opdracht uitvoerde, door Al-Shabaab onderschept en gevangen genomen werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 31-32). U kon vervolgens ontkomen en keerde terug naar uw vader in Beledweyne, waar u gedurende een 7-tal dagen bij uw vader verbleef vooraleer u uw reis naar België aanvatte (zie gehoorverslag CGVS, p. 33-34). Daar uw verklaringen omtrent uw vermeende problemen in Somalië geheel tegenstrijdig zijn, kan er geen enkel geloof aan worden gehecht. Bijgevolg rijzen er ook twijfels met betrekking tot uw terugkeer naar Somalië. U geconfronteerd met uw eerdere verklaringen namelijk dat u drugs moest smokkelen voor Al-Shabaab, en u uw vader niet vond, verklaart u dat het geen drugs zijn maar khat (zie gehoorverslag CGVS, p. 35), wat volledig naast de kwestie is. U vervolgens gevraagd of u khat moest smokkelen voor Al-Shabaab, is uw antwoord neen en verklaart u dat u khat moest halen voor uw vader. U voegt toe dat khat drugs kunnen zijn omdat het een narcotic is. U vervolgens benadrukt dat het geen belang heeft of khat al dan niet een drug is, maar dat het gaat om uw verklaringen dat u van Al-Shabaab drugs moest smokkelen, verklaart u dat uw vader u op pad stuurde om khat te halen, en dat Al-Shabaab u onderweg vatte. U slaagt er aldus niet in een verklaring te verschaffen voor uw veelvuldige tegenstrijdige verklaringen.

Tot slot moeten er enkele bedenkingen worden gemaakt met betrekking tot uw reisweg. Zo verklaarde u op 30/06/2015 op 14 mei 2015 Somalië te hebben verlaten en met de bus naar Ethiopië te zijn gereisd. U verbleef vervolgens ongeveer 10 dagen te Addis Abeba. Van Addis Abeba nam u het vliegtuig naar een onbekend land van waar u verder reisde en per vliegtuig naar België kwam. Om uw reis te financieren gebruikte u de 7000 dollar die u van Al-Shabaab had gekregen om drugs aan te kopen.

De smokkelaar A. A. regelde een groen vals Ethiopisch paspoort op naam van A. F. met een gelijkende foto. Bij DVZ (zie verklaring DVZ, punt 30 en punt 31 en vragenlijst CGVS, vraag 5) verklaarde u Somalië te hebben verlaten op 13 juni 2015, en maakt u tevens geen melding van uw eerdere terugkeer naar Ethiopië in het kader van de door Al-Shabaab opgelegde drugssmokkel. U verklaart van Ethiopië op 26/06/2015 naar België te zijn gevlogen alwaar u op 28/06/2015 (volgens annex op 27/06/2015) aankwam. U voegt toe een groen paspoort te hebben gekregen van de smokkelaar maar de

gegevens niet te kennen. Ook blijkt uit de verklaring DVZ dat u daar reeds uw verklaringen wijzigde. U verklaart tevens dat de smokkelaar Y. was. U gebruikte de 7500 dollar, en geen 7000 dollar, die u kreeg van Al-Shabaab om drugs te smokkelen, om uw reis te financieren. In de vragenlijst CGVS staat dan weer te lezen dat u onderweg naar Jigjiga samen met een andere man in een hotel verbleef en u besloot te vluchten omdat het u niet verstandig leek met deze mensen [Al-Shabaab] samen te werken. Uw neef in Jigjiga bracht u in contact met een smokkelaar. Dat u er niet in slaagt consistente verklaringen af te leggen met betrekking tot uw vlucht, doet vragen rijzen bij uw vermeende problemen die ten oorzaak liggen van uw vlucht. Bovendien legt u tijdens het gehoor op het CGVS wederom geheel andere verklaringen af met betrekking tot uw vlucht. Uw vader besloot u ten gevolge van uw problemen met Al-Shabaab weg te sturen en stuurde een smokkelaar met u mee. Uw vader gaf de smokkelaar de opdracht u naar Harar te brengen en u aldaar in contact te brengen met een andere smokkelaar die u naar Addis Abeba kon brengen. Uw vader gaf de smokkelaar reeds de hoeveelheid geld die aan de smokkelaar in Harar gegeven moest worden. U ging samen met de smokkelaar naar Jigjiga. Het liep echter danig mis waardoor de plannen in het water vielen en u in allerijl naar de broer, genaamd G., van de smokkelaar moest gaan. U overhandigde hem 9000 dollar. G. regelde een smokkelaar, genaamd Y., voor u in Addis Abeba (zie gehoorverslag CGVS, p. 34-35). Ook tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u dat de naam A. F. in een document stond waarvan u vermoedt dat het een paspoort was. U voegt toe niet te weten welke nationaliteit erin te lezen stond (zie gehoorverslag CGVS, p. 4), terwijl u in het kader van uw vermeende minderjarigheid duidelijk aangaf met een Ethiopisch paspoort te hebben gereisd. Deze tegenstrijdigheden komen uw algehele geloofwaardigheid, en de geloofwaardigheid van uw vermeende problemen en van uw herkomst en reisweg, zowel in Ethiopië als in Somalië niet ten goede.

Het CGVS kan, en moet, een beslissing nemen op basis van de informatie die haar wordt aangereikt. Op basis van de informatie die u verschaft, die veelvuldige frappante tegenstrijdigheden bevat, moet geconcludeerd worden dat u er niet in slaagt een zicht te bieden op uw reële situatie. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen, rekening houdend met de informatie over het land van herkomst, en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin wordt door uw talrijke tegenstrijdige verklaringen echter enorm bemoeilijkt daar het CGVS in het ongewisse blijft betreffende het land en de regio ten aanzien van hetwelk het de gegronde vrees voor vervolging, of het reële risico op het lijden van ernstige schade, moet beoordelen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen (en buiten) Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 08/12/2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Het

werd u in de loop van het gehoor verduidelijkt dat u waarachtige verklaringen moet afleggen en dat er reeds verschillende tegenstrijdigheden op te merken zijn tussen uw opeenvolgende verklaringen, waarop u reageert dat u nu de waarheid vertelt en exact vertelt wat er is gebeurd (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). U vervolgens gevraagd of u eerder dan heeft gelogen, verklaart u 'wat ik gezegd heb, heb ik gezegd, dat weet ik. Hoe kan ik iets ontkennen wat ik zei. Het kon zijn dat ik bang was'. U vervolgens gevraagd of uw verklaringen dusver de waarheid waren, verklaart u dat ze eerlijk en waar zijn, en dat, indien u heeft gelogen tegen de Protection Officer, dat een impact zal hebben op uzelf, en niet op de Protection Officer. U gevraagd of u zich realiseert wat die impact kan zijn, verklaart u te beseffen dat het [het afleggen van leugenachtige verklaringen] u zal beïnvloeden omdat u een leugenaar zal worden. U tot slot, zonder assumpties te maken, verduidelijkt dat, indien u de Ethiopische, en niet de Somalische nationaliteit, heeft, het CGVS evengoed naar u zal luisteren en u de kans zal geven de redenen uiteen te zetten waarom u uw land van herkomst heeft verlaten, verklaart u dat te weten en niet te liegen over wat uw moeder tegen u zei. U voegt toe te beseffen dat, indien u zegt dat u geboren bent in Somalië of Ethiopië, dat een impact zal hebben op u.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u er niet in bent geslaagd het CGVS in de mogelijkheid te doen verkeren een correcte beoordeling te maken met betrekking tot een reëel risico op het lijden van ernstige schade, daar het CGVS in het duister tast met betrekking tot het land ten aanzien van hetwelk dit risico beoordeeld moet worden. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer, omdat het CGVS, daar u geen zicht geeft op uw reële situatie, in de onmogelijkheid verkeert deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade, te onderzoeken.

Overigens legt u geen documenten neer waaruit uw nationaliteit en/of herkomst zou kunnen worden afgeleid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan als volgt:

"Schending van artikel 3 EVRM

Schending van artikel 1A lid 2 eerste alinéa van de Conventie van Genève betreffende de status van de vluchtelingen

Schending van artikel 10 van de Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

Schending van artikel 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991)

Schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (Vreemdelingenwet)

Schending van de zorgvuldigheidsbeginsel

De motivering van de Commissaris Generaal is als volgt in de bestreden beslissing:

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan gesloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoeker heeft de Somalische nationaliteit.

Wat betreft de veiligheidssituatie van Zuid-Somalië kunnen we het volgende meedelen:

Januari en februari. Voorafgaand aan operatie 'Eagle' voerde Al-Shabaab in de eerste maanden van 2014 bijna dagelijks aanvallen uit op militaire doelen van AMISOM en de SNAF in Centraal Somalië. In de regio Hiran bleven schermutselingen met Al-Shabaab rond de door AMISOM heroverde steden de hele verslagperiode aanhouden.

Maart. Op 18 maart 2014 kwamen door een autobom acht personen om bij een hotel in Bulo Burde, hoewel de stad door regeringstroepen van Al-Shabaab gezuiverd was.

April. Op 23 april veroverden regeringsgetrouwe troepen dorpen in de buurt van Bulo Burde op Al-Shabaab, terwijl Al-Shabaab milities dezelfde dag bases van de regeringstroepen bij Beledweyne aanvielen.

Mei. Nadat Qorloye in maart door AMISOM op Al-Shabaab was veroverd, braken er op 5 mei weer hevige gevechten uit. Een onbekend aantal mensen aan beide kanten kwam om het leven. Toen AMISOM zich twee weken later wilde terugtrekken werden ze met mortieren en geweervuur aangevallen door Al-Shabaab. Getuigen meldde dat de mortieren huizen en winkels in Qoryole hadden vernield en dat er slachtoffers waren gevallen. Een hoge officier van de SNAF meende te weten dat een van de Al-Shabaab-leiders, Sheikh Abdurashid Baka, bij de gevechten was omgekomen. Op 21 mei verplaatsten de gevechten zich weer naar de omgeving van Bulo Burde. Al-Shabaab viel gemeenschappen van landbouwers aan die het geëiste afpersgeld weigerden te betalen. Getuigen spraken later van enkele doden aan beide kanten. Eind mei en begin juni kende de regio meerdere schermutselingen tussen qat-verkopers en Al-Shabaab-leden. Tijdens urenlange schotenwisselingen in de omgeving van Beledweyne en van Bulo Burde kwam zeker tien mensen om het leven.

Juni. Op 11 juni reed een legerauto op een berm bom op de weg tussen de stad en het vliegveld. Zes soldaten werden gewond. Nadat Al-Shabaab op 14 juni 20 lokale handelaren had ontvoerd nabij Qoryole ontstond grote ongerustheid onder de bevolking omdat na zes dagen nog geen spoor van hen gevonden was.

Juli. Op 23 juli verzetten lokale inwoners bij Bulo Burde zich tegen Al-Shabaab leden die belasting/afpersgeld kwamen innen, net zoals in januari. Vier AS leden kwamen daarbij om en drie werden gevangen genomen.

Augustus. Na diverse schermutselingen werd Al-Shabaab op 9 augustus uit Bulo Burde verdreven. Wel werden daarna nog regelmatig auto's op de wegen rondom Bulo Burde door Al-Shabaab aangevallen.

September. Op 23 september werden acht religieuze leiders van de lokale Tabligh sekte vlakbij Bulo Burde door Al-Shabaab ontvoerd. Gerichtte aanvallen van Al-Shabaab gingen ook gewoon door. Op 25 september werd in Beledweyne een lid van het districtsbestuur doodgeschoten en op 29 september werd een imam in zijn moskee gedood. Diverse aanvallen werden in de laatste twee weken van september in de omgeving van Qoryole, Afgoye en Merka uitgevoerd op SNAF-troepen of AMISOM-konvoien. Begin oktober ging een bom af op een drukke markt in Afgoye. Vele omstanders werden gewond.

Oktober. Op 20 oktober viel Al-Shabaab SNAF-troepen aan die een VN-konvoi begeleiden naar Beledweyne. Hierbij kwamen zeven Al-Shabaab strijders om het leven. Ook op 21 oktober werden SNAF-troepen aangevallen die een voedseltransport escorteerden in Lower Shabelle. Vijf mensen kwamen om het leven en tien raakten gewond.

November. In de gehele verslagperiode waren er in Bakool en Mudug schermutselingen tussen herders en Al-Shabaab omdat de laatste vee wilde meenemen als 'belasting'/zakat. Aan beide zijden vielen daarbij regelmatig slachtoffers. De lokale bevolking kreeg in november een deel van de opgeëiste geiten terug, toen de SNAF het vee op Al-Shabaab heroverde tijdens hun veldtocht in het kader van operatie Indian Ocean. Op 26 november staken bewoners van Bulo Burde twee woningen van Al-Shabaab strijders in brand, nadat Al-Shabaab eerder 30 woningen in brand had gestoken van mensen die de zakat weigerden te betalen.

Wat betreft de terugkeer naar Somalië vinden we in dezelfde ambtsbericht het volgende:

De International Organisation for Migration (IOM) ondersteunde (vrijwillige) terugkeer naar Zuid- en Centraal Somalië niet, vanwege de veiligheidssituatie aldaar en omdat de organisatie terugkeerders niet kan monitoren.

Terugkeerders worden volgens meerdere bronnen in de regel als zodanig herkend door hun (westers) gedrag, kleding, bezittingen, hun oogopslag of accent, ook als ze bijvoorbeeld maar een halfjaar zijn weggeweest.

Op subtiele wijze kunnen ze zich in Somalische ogen onderscheiden van mensen die al sinds jaar en dag in het gebied wonen. Mede vanwege de communicatieve cultuur in Somalië kan bekend raken dat iemand is teruggekeerd. Hierdoor lopen ze het risico door Al-Shabaab als terugkeerder te worden herkend en te worden beschuldigd van verraad of spionage. Daarom mijden terugkerende Somaliërs over het algemeen gebied dat onder controle staat van Al-Shabaab, zelfs als hun clan daar vandaan komt.

Gedwongen terugkeer

Amnesty International veroordeelde op 23 oktober 2014 het gedwongen terugsturen van Somaliërs naar gebieden onder controle van Al-Shabaab. De organisatie riep in de briefing alle landen op geen mensen terug te sturen naar gebieden waar hun levens gevaar liepen. In het bijzonder werden Nederland, Denemarken, Zweden, Noorwegen, de VK en Saudi-Arabië opgeroepen te stoppen met beleid om Somaliërs terug te sturen naar Zuid- en Centraal Somalië.

Gezien verzoeker afkomstig is van Zuid-Centraal Somalië en dit een region is dat onder controle is van Al-shabaab, en CGVS hier totaal geen rekening houdt in haar beslissing.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen".

Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 75 en de arresten waarnaar wordt verwezen; adde EHRM 26 april 2005, Muslim/Turkije, § 66).

Om te beoordelen of er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij een reëel gevaar loopt op een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling, houdt de Raad zich aan de door het EHRM gegeven aanwijzingen. In dezen heeft het EHRM geoordeeld dat, om het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 78; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, §§ 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 108 in fine).

Wat het onderzoek van de algemene situatie in een land betreft, hecht het EHRM vaak belang aan de informatie vervat in de recente verslagen afkomstig van onafhankelijke internationale organisaties voor de verdediging van de rechten van de mens zoals Amnesty International of van overheidsbronnen (zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 347 en 348; EHRM 5 juli 2005, Said/Nederland, § 54; EHRM 26 april 2005, Muslim/Turkije, § 67; EHRM 15 november 1996, Chahal/Verenigd Koninkrijk, §§ 99-100). Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/Turkije, § 73; EHRM 26 april 2005, Muslim/Turkije, § 68).

Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt echter dat uitzonderlijk, in de zaken waarin een verzoekende partij aanvoert dat zij deel uitmaakt van een groep die systematisch blootgesteld wordt aan een praktijk van slechte behandelingen, de bescherming van artikel 3 van het EVRM optreedt wanneer de verzoekende partij aantoont dat er ernstige en bewezen motieven bestaan om het bestaan van de praktijk in kwestie aan te nemen en om aan te nemen dat zij tot de bedoelde groep behoort (zie: EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 132).

In dergelijke omstandigheden eist het EHRM niet dat de verzoekende partij het bestaan aantoont van andere bijzondere kenmerken die haar persoonlijk zouden onderscheiden, indien dat de door artikel 3 van het EVRM geboden bescherming illusoir zou maken.

Dit zal worden bepaald in het licht van het relaas van de verzoekende partij en van de beschikbare informatie over het land van bestemming wat de groep in kwestie betreft (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 80; EHRM 23 mei 2007, Salah Sheekh/Nederland, § 148).

Wat het onderzoek van de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij betreft, oordeelde het EHRM dat het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 359 in fine).

Zowel wat de algemene situatie in een land betreft als de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij, moet de verzoekende partij over de materiële mogelijkheid beschikken om te gepasten tijde deze omstandigheden te doen gelden (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 366).

In dit geval wordt het bestaan van een reëel gevaar van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling beoordeeld op grond van de omstandigheden waarvan de verwerende partij kennis had of had moeten hebben op het ogenblik van de bestreden beslissing (cf. mutatis mutandis: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 81; EHRM 20 maart 1991, Cruz Varas en cons./Zweden, §§ 75-76; EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 107).

De verwerende partij moet een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek doen van de gegevens die wijzen op een reëel risico van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling (EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 293 en 388).

Verwerende partij haalt deze elementen aan in hun beslissing.

Doch bij het nemen van een beslissing wordt hiermee geen rekening gehouden.

Dat het middel bijgevolg ernstig is en schendt de Commissaris Generaal:

- *Schending van artikel 3 EVRM*
- *Schending van artikel 1 A lid 2 eerste alinéa van de Conventie van Genève betreffende de status van de vluchtelingen*
- *Schending van artikel 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991)*
- *Schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (Vreemdelingenwet)*
- *Schending van de zorgvuldigheidsbeginsel".*

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale of nationale bepalingen of beginselen van behoorlijk bestuur in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.3. De bestreden beslissing merkt terecht op dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn herkomst en nationaliteit, zowel van verzoeker als van zijn familie, rekening houdende met de talrijke tegenstrijdigheden in zijn opeenvolgende verklaringen. Een loutere verwijzing naar een voorgehouden nationaliteit en herkomst, kan dan ook geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker geen zicht geeft op de relevante elementen van zijn asielaanvraag en omwille van dit motief geen aanspraak kan maken op internationale bescherming.

Volstrekt ten overvloede dient eveneens opgemerkt te worden dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat verzoekers asielrelaas ernstige tegenstrijdigheden bevat, die verzoekers geloofwaardigheid verder ondermijnen. Verzoeker beperkt zich tot een algemene en theoretische uiteenzetting steunend op een voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst uit Beledweyne, doch doet hiermee geenszins afbreuk aan de in de bestreden beslissing vermelde pertinente en correcte motieven.

De motivering van de bestreden beslissing is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoeker niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Zuid-Somalië. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en nationaliteit. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Zuid-Somalië en de Somalische nationaliteit niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-interview en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2-5, 16). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP